

методами застосування різних видів вправ, режимних моментів, ігор з дітьми як вдома, так і на прогулянках, спілкуванням у формі міні-лекцій, семінарів, організацій свят тощо.

Список літератури:

1. Єфімова С.М. Налагодження партнерських стосунків з родинами : монографія. 2007 . 111-122 с.
2. Колупаєва А.А. Діти з особливими освітніми потребами та організація їх навчання: наук.-метод. посібник МОН України; НАПН; Ін-т спец. педагогіки. Київ. Науковий Світ. 2010. 196 с. (Інклюзивна освіта).
3. Кононко О.Л. Виховуємо соціально компетентного дошкільника «Я у Світі» (нова редакція) освітня лінія «Дитина в сенсорно-пізнавальному просторі»: монографія. Київ. Світич. 2009. 201 с.
4. Кончанин Т.К. К вопросу о социальной адаптации молодежи. Коммунистическое воспитание студенчества (материалы конф.): монографія. Тарту. 1971. Ч. 2. с . 89-91.
5. Про становище інвалідів в Україні. Національна доповідь / Мінпраці України, Держ. установа “Наук.- дослід. ін-т соц.-труд. відносин”. К., 2013. 198 с.

Тематика: Економічні науки

ЕКОНОМІЧНА ДІАГНОСТИКА ЯК РУШІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Кришталь В.О.

магістр інженерно-економічного факультету
Одеський державний аграрний університет

Шевченко А.А.

к.е.н., доцент кафедри економічної теорії і економіки підприємства,
Одеський державний аграрний університет

У сучасній ринковій економіці головною метою економічної діяльності підприємства є розширення ринку збуту з метою максимізації прибутку, це і є об'єктивною причиною виникнення конкуренції, бо на даний час велика кількість підприємств, а особливо аграрних, виробляють ідентичні товари та послуги і між ними неодмінно виникає боротьба за певний сегмент того чи іншого ринку. А важливим елементом під час функціонування окремо взятої самостійної ланки господарювання є – конкурентоспроможність, і саме тому вважається за необхідне розглянути використання відповідних методичних засобів оцінки їх діяльності.

Питаннями формування конкурентних переваг та забезпечення конкурентоспроможності підприємств взагалі, і сільськогосподарських, зокрема, займалися зарубіжні та вітчизняні вчені: Ю. Іванов, В. Ільїн, М. Портер, Р. Фатхутдінов, С. Кваша, Н. Кузьминчук, М. Малік, О. Непочатенко, Н. Пилипенко, С. Пташник, Н. Стельмашук, Г. Спаський, О. Терванесова, С. Філіппова, С. Черкасова, В. Холод, І. Шаповалова та ін.

Підвищення конкурентоспроможності агропромислового виробництва означає стабільне збільшення виходу продукції на одиницю затрачених ресурсів при зростанні її якості і прибутковості. Конкурентні переваги визначаються показниками виробництва і реалізації сільськогосподарської продукції [1]. Конкурентні переваги є сукупністю ознак економічної системи суб'єктів господарювання, які визначають їх переваги перед конкурентами та забезпечують стійкий конкурентоспроможний розвиток [2].

Основною метою дослідження є розгляд економічної діагностики, як рушійного механізму визначення стану експлуатації об'єкта управління, інтерпретування результатів оцінки та розроблення комплексних заходів, спрямованих на поліпшення стану підприємства та втримання конкурентної позиції на ринку.

В економічній науці досить вагомий набір підходів, методів і прийомів, що позитивно сприяють вирішенню проблем щодо забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. Однак, активний вплив внутрішнього та зовнішнього середовища на їхню діяльність, а також специфіка господарського управління суб'єктами господарювання, вимагає використання більш ефективних методологічних інструментів, які дозволяють виявити загрози зовнішнього середовища та вивчити сильні сторони діяльності суб'єктів господарювання.

Зазвичай, в економічній практиці часто інтуїтивно застосовуються економічний метод діагностика, але не згадуючи її як метод дослідницької діяльності суб'єктів господарювання. Зміна цієї ситуації вимагає теоретичного обґрунтування та розробки наукової методології економічної діагностики діяльності суб'єктів господарювання, та на її основі розробки відповідного організаційно-економічного механізму, який дозволить досліджувати стан суб'єктів господарювання на споживчому ринку, враховувати галузеві специфіки їх економічної діяльності та розробляти ефективні заходи для забезпечення конкурентоспроможності та розвитку аграрного підприємства на перспективу.

Ми пропонуємо економічну діагностику діяльності суб'єктів господарювання розглянути, як процес розпізнавання та виявлення проблем на основі певних ознак (ключові показники ефективності, вивчення окремих результатів, неповної інформації) в процесі експлуатації об'єкта з метою оцінки сучасних тенденцій та визначити можливі перспективи його розвитку, проаналізувати найкращі рішення виявлених проблем. Існують об'єктивні передумови для конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, а такий методологічний інструмент - економічна діагностика, дозволяє детально дослідити, отримати достовірну та повну інформацію про господарську діяльність підприємства, яка послужила б основою для розробки та створення ефективних управлінських рішень.

Проблема конкурентоспроможності є глобальною і впливає на багато аспектів як економічної, так і соціальної політики держави, з одного боку, а з іншого, пов'язана з інтересами усіх громадян як споживачів товарів [3].

Під конкурентоспроможністю ми розуміємо конкурентне підприємство що має можливість отримувати прибуток і має значну частку ринку. Але при цьому, щоб вважати його конкурентоспроможним, підприємство повинне використовувати всі свої ресурси та свої можливості для виробництва потрібних товарів та послуг хорошої якості та відповідної ціни і в правильному стратегічному напрямі, щоб він міг ефективно комерціалізувати свою продукцію на споживчий ринок.

З метою вивчення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання через економічну діагностику доцільно використовувати набір показників оцінки. Такі показники повинні відповідати певним критеріям, а саме: бути мінімальним за набором показників. Оскільки, велика кількість показників ускладнює розрахунки, впровадження нових критеріїв оцінки, як правило здійснюється за рахунок показників, взаємопов'язаних із існуючими та охоплюють усі напрямки діяльності. Оптимальні показники охоплюють усі економічні сторони аналізованого об'єкта, тобто вони можуть використовуватися всюди і мають такі переваги над вузькоспеціалізованими показниками:

- їх можна послідовно простежити від нижнього до верхнього рівня управління;
- їх зміни можуть бути проаналізовані знизу вгору, тобто для оцінки ефективності нижчої ланки управління;
- можливо порівняти їх на горизонтальному рівні між різними підрозділами суб'єктів господарювання;
- мають пристосованість до прогнозу.

Нефінансові показники повинні забезпечувати майбутні фінансові результати, тобто стають нефінансовими показниками за для визначення критеріїв ефективності та фінансові показники - відстаючі, що змінюються і накопичуються з часом, і стають більш стійкими. Показники повинні створити можливості для оцінки та мотивації персоналу та змінюватися

поступово, щоб співробітники усвідомлювали стратегічні цілі суб'єктів господарювання та їх поведінка на зміни була передбачуваною.

На відміну від ідеальних показників висуваються лише дві вимоги вперед до збалансованої таблиці показників: мінімалізм та корисність для прогнозування. У реальній практичній діяльності суб'єктів господарювання неможливо визначити їх показники ефективності, які будуть задовольняти усі вище згадані критерії. Це пов'язано з кількома причинами, а саме: суб'єкти господарювання перевантажені різними показниками, і проблема перевищення критеріїв ще більше загострює процес оцінки їх господарської діяльності;

Також, слід навести той факт, що невелика кількість нефінансових показників є всеосяжними суб'єктам господарювання і тому легше вибирати універсальні фінансові показники. А показники ефективності, особливо нефінансові, постійно змінюючись, з часом при використанні інколи втрачають свою мінливість досить швидко, і тому не можуть вказувати на високу або низьку ефективність.

Таким чином, економічна діагностика передбачає вивчення не тільки статичного стану економічного суб'єкта господарювання, але і його розвиток у майбутньому. Отримані результати діагностики разом з попередньою оцінкою можливі варіанти впливу, щоб сформувані аналітичну основу для виготовлення управлінських рішень та входять у систему управління.

У свою чергу система управління шляхом прийняття та впровадження управлінських рішень впливають на об'єкт управління, яким є джерело інформації для внутрішнього середовища, тобто, є вхід до діагностичної системи. Ці елементи знаходяться в суцільному взаємозв'язку зі структурними елементами, створюючи замкнутий цикл економічної діагностики системи, обраної для вивчення економічної діяльності суб'єктів господарювання. У процесі діагностики внутрішнє та зовнішнє середовище функціонування суб'єктів господарювання досліджується, як результат, чинниками, які негативно впливають на стан суб'єкта, визначаються і вживаються заходи спрямовані на підвищення ефективності діяльності як забезпечення конкурентоспроможності та розвитку в майбутньому.

Список літератури:

1. Непочатенко О.О., Пташник С.А. Аналіз конкурентного середовища сільськогосподарських підприємств. *Економіка АПК*. 2016. № 5. С. 43–50.
2. Кучкова К.О. Конкурентні переваги сільськогосподарського підприємства в сучасних умовах господарювання. *Ефективна економіка*. 2018. № 1. URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/1_2018/255.pdf (дата звернення: 07.04.2020).
3. Герасименко Ю.В., Сімоник Л.С. Конкурентоспроможність підприємств АПК: поняття, механізм управління та методи оцінки. *Молодий вчений*. 2018. Вип. 11 (63). С. 1091-1094.

Тематика: Педагогічні науки

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ

Крохмальна Г.І.

Львівський національний університет імені Івана Франка
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри початкової та дошкільної освіти
(097)9216035 halyna.krokhmalna@lnu.edu.ua

Сучасний етап освітнього життя характеризується активним впровадженням технологій дистанційного навчання. Протягом останніх двох десятиріч, вже відбувається принципово важливий процес переходу від традиційного навчання до навчання на базі